

Kristi himmelfärds dag

Pastor Johannes Rydh

Predikan på distans, 18 maj 2023

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Bön: Herre, himmelske Fader, du som lät din enfödde Son bli förnedrad, bespottad och dödad för våra synders skull, och som också upphöjde honom över allt och satte honom till att evigt regera vid din högra sida: Vi ber dig att vi idag ska få nåden att ta till oss ditt heliga Ord, så att vi därigenom förblir i tron och vinner evig salighet. Amen.

Predikotext: Luk. 24:49–53

Jesus sade till sina lärjungar: ”Se, jag skall sända er vad min Fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden, tills ni har blivit beklädda med kraft från höjden.”

Sedan förde han dem ut till Betania, och han lyfte sina händer och välsignade dem. Och medan han välsignade dem, skildes han från dem och blev upptagen till himlen. De tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem i stor glädje. Och de var alltid i templet och prisade Gud.

Inledning

Vi står idag inför slutet på Jesu synliga närvaro på jorden. Han var efter sin uppståndelse fyrtio dagar hos sina lärjungar, såsom vi hört i textläsningen från Apostlagärningarna. Under denna tid visade han sig för många människor för att ge kyrkan många tillförlitliga vittnen om sin uppståndelse.

Men nu var tiden inne för Människosonen att fara upp till himlen för att inta den plats på Guds högra sida som Fadern berett åt honom. Med välsignelsens ord på sina läppar skildes vår käre Frälsare från lärjungarnas åsyn och upptogs till den himmelska tillvaron.

Kristi himmelfärd och sittande på Guds högra sida är det avslutande momentet i hans förhärligande. Dessförinnan hade han låtit sig bli förnedrad för att råda bot på synden, döden och djävulen. I samma härlighet ska han på den yttersta dagen också komma tillbaka på samma sätt som lärjungarna såg honom fara upp.

Innehållet i dagens texter står under rubriken ”från förnedring till härlighet” och sammanfattas i följande punkter:

1. Kristus blev förnedrad för vår skull.
2. Kristus blev av Fadern förhärligad igen.
3. Kristus kommer till oss i ord och sakrament.

1. Kristus blev förnedrad för vår skull

Sonen är Gud av evighet, född av Fadern före all tid. Han har full del av alla gudomliga egenskaper som tillhör en av den heliga Treenighetens personer. Han är allsmäktig, allsvetande, och allestädes närvarande i lika hög grad som Fadern och den helige Ande.

Men för att kunna fullfölja Guds frälsningsplan behövde han bli en människa och gå in under lagen. Han steg ned från sin härlighets tron och in i förnedringens tillstånd. Han lät sin gudomliga härlighet stråla fram endast vid enstaka tillfällen, och vandrade omkring som en fattig människa, föraktad och hånad av sina fiender.

Det var dock inte såsom vissa menar att han som människa blev utblottad på sin gudomlighet, så att han inte längre hade del i den. Nej, han var och förblir alltid helt och fullt Gud. Men under sin förnedring använde han inte fullt ut sina gudomliga egenskaper. Det var för att han som en människa skulle kunna uppfylla hela Guds lag, och som en människa lida och dö.

Det var för våra synders skull som detta skedde. Varje människa är född i synd, oförmögen att göra något gott eller lyda Guds heliga lag, en slav i djävulens onda välde och fjättrad med syndens bojar. Synden skiljer människan från den gemenskap med Gud till vilken vi var skapade. Över all orättfärdighet vilar Guds vrede, och hans helighet kräver att detta får sitt rättvisa straff, döden.

Men i sin kärlek och förbarmande lät Gud istället detta straff komma över sin Son, så att vi skulle bli upprättade och få leva. Genom sin förnedring öppnade Jesus vägen till livet och segrade över synden. Paulus skriver: *Den som inte visste av synd, honom har Gud i vårt ställe gjort till synd, för att vi i honom skulle stå rättfärdiga inför Gud. (2 Kor. 5:21)*

2. Kristus blev av Fadern förhärligad igen

Upphöjelsen av Kristus började redan när han förkunnade sin seger för de fångna själarna i helvetet. Därefter proklamerades hans triumf för omvärlden när Fadern uppväckte honom från graven som ett intyg på att frälsningsverket var fullgott och tillräckligt för att sona hela världens synd. Jesus var inte längre den förnedrade, den föraktade, utan den triumferande segerherren. I upphöjelsens tillstånd har han åter tagit i bruk sin gudomliga majestät och de egenskaper som tillfaller honom.

Genom sin himmelsfärd har han nu gått in i Faderns härlighet som vår förelöpare. Han har segrat fullständigt, och hans verk är fullbordat. Paulus skriver till efesierna:

Han steg upp i höjden, han tog fångar och gav människorna gåvor. Detta ord "han steg upp" vad betyder det, om inte att han också stigit ner till jorden? Han som steg ner är också den som steg upp över alla himlar för att uppfylla allt. (Ef. 4:8–10)

Så firar vi idag att Jesus i sin gudomliga härlighet fortfarande är människa.

Himmelsfärden var en verklig händelse som gick till precis så som evangelisten Lukas beskriver det, och inte bara någon sorts andlig uppenbarelse. Kristus övergick med sin mänskliga kropp från denna värld till den himmelska tillvaron. Exakt hur detta gick till kan vi inte helt förstå. Himlen är ju inte en plats i vårt universum som vi kan lokalisera med koordinater. Men vi har Bibelns beskrivning att det är en härlig och underbar plats dit också vi får komma, om vi håller fast vid tron på honom som förvärvat segern. För liksom han togs upp till himlen har han lovat att komma tillbaka och föra oss hem till vår slutliga vistelse, där vi får vara tillsammans med Gud i härlighet.

Dessförinnan lovade han att sända den helige Ande till lärjungarna. Han sade: *"Se, jag skall sända er vad min Fader har lovat. Men ni skall stanna här i staden, tills ni har blivit beklädda med kraft från höjden."* Detta fick sin uppfyllelse på pingstdagen.

3. Kristus kommer till oss i ord och sakrament

Att Kristus är uppfaren betyder inte att han är oss fjärran, som om han vore instängd i himlen och undanstoppad till den yttersta dagen. När han sitter på

Guds högra sida gör han det som vår konung, vår profet och vår överstepräst. Han regerar över sin kyrka och leder oss i vår andliga vandring.

Inte minst kommer han till oss i ord och sakrament. Han är alltid närvarande hos oss, och på ett allra särskilt och underbart sätt i nattvarden, där han med sin kropp och sitt blod fysiskt är i brödet och vinet. Där får vi ta emot samma kropp som föddes av jungfru Maria, som led och dog på korset, som uppstod och for upp till himlen. Det är samma mänskliga kropp som i detta ögonblick sitter på sin härlighets tron.

Här opponerar sig reformerta villolärare och säger att eftersom Kristus är i himlen kan han inte samtidigt vara i nattvarden. Men det är att felaktigt sätta det mänskliga förnuftet över vad Guds Ord lär oss. Eftersom Jesus sade *"Detta är min kropp"* och *"Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod"* så får vi tro att detta är sant och möjligt för den allsmäktige Guden, även om han samtidigt är i himlen.

Jesus gav människorna gåvor, skriver aposteln Paulus och citerar Psaltaren. Han fortsätter:

Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp. (Ef. 4:11–12)

Från sin himmelska tron kallar Gud sina tjänare i ämbetet. Dessa gåvor har han gett oss för att kyrkan ska hålla fast vid allt vad han har lärt oss. När vi på hans befallning predikar Guds Ord rent och klart, utan att förvanska eller lägga till något, och när vi förvaltar sakramenten i enlighet med hans instiftelse, då är Kristus här mitt i bland oss och själv verksam.

Så är vår Herre och Frälsare inte fjärran, utan nära oss varje dag. Han vill att vi ska tänka på hans himmelsfärds dag som den segerdag det är, och med tro invänta hans återkomst som kommer att ske på samma sätt som när han for upp.

Amen.

Bön: Herre Jesus Kristus, du Guds Son som på jorden för vår skull bar törnekronan och nu, som vår fullkomliga Frälsare, bär ärekronan på Guds högra sida. Från jordens dalar prisar vi dig, du vår ständige förebedjare hos Fadern.

Vi ber dig: Vidga över hela världen det rike du har grundat genom din seger på korset. Giv oss kraft att vara dina sändebud tills vi en gång med alla helgon får skåda din härlighet och sjunga ditt lov i himmelen. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt ord har tröstat, lärt, förmanat och varnat oss. Hans helige Ande stadfäste ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan ordets görare, och så dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.